

**SMLOUVA O VYDÁVÁNÍ
MEZI ČESKOU REPUBLIKOU
A ARGENTINSKOU REPUBLIKOU**

Česká republika a Argentinská republika, dále označovány jako „smluvní strany“,

motivovány touhou posílit a zefektivnit již existující mezinárodní právní mechanismy spolupráce mezi smluvními stranami v boji proti zločinu;

utvrzující své závazek k boji proti nadnárodnímu organizovanému zločinu koordinovaným způsobem;

potvrzující svou silnou vůli respektovat lidská práva a základní svobody;

mající na zřeteli vysokou úroveň vzájemné důvěry mezi smluvními stranami, a vzájemné zdokonalování demokratických institucí, které ustavují justiční postupy v souladu se zásadami právního státu;

přesvědčeny o potřebnosti nalezení společných řešení v oblasti vydávání, zaměřených na zrychlení těchto řízení, zmírnění obtíží a zjednodušení norem, které tyto postupy upravují, bez dopadu na práva a záruky osoby, o jejíž vydání je žádáno;

se dohodly na následujícím:

ČLÁNEK 1

POVINNOST VYDÁVAT

Každá ze smluvních stran se zavazuje vydávat druhé smluvní straně, na základě žádosti podané jednou ze smluvních stran a v souladu s ustanoveními této smlouvy, osoby nalezené na svém území, které jsou žádány příslušnými orgány druhé smluvní strany k trestnímu stíhání nebo k uložení či výkonu trestu v dožadujícím státě pro trestný čin podléhající vydání.

ČLÁNEK 2

TRESTNÉ ČINY PODLÉHAJÍCÍ VYDÁNÍ

1. Vydání bude povoleno pro jednání, které zakládá trestný čin, za který lze dle právního řádu každé ze smluvních stran uložit trest odnětí svobody či jiného zbavení osobní svobody, jehož horní hranice je nejméně dva (2) roky, nebo trest přísnější.
2. Pokud se žádost o vydání vztahuje k osobě žádané k výkonu trestu odnětí svobody nebo jiného zbavení osobní svobody uloženého soudem dožadujícího státu pro trestný čin podléhající vydání, vydání bude povoleno, zbývá-li z tohoto trestu nebo jiného zbavení osobní svobody vykonat ještě alespoň šest (6) měsíců.
3. Pro stanovení, zda jednání zakládá trestný čin dle právního řádu dožádaného státu:
 - a) nezáleží, zda právní řád každé ze smluvních stran zařazuje jednání zakládající trestný čin do stejné kategorie trestných činů či zda označuje trestný čin totožnou terminologií; a
 - b) jednání připisované osobě, jejíž vydání se žádá, se posuzuje jako celek bez ohledu na to, zda se znaky skutkové podstaty trestného činu v právních řádech smluvních stran liší.
4. Pokud se žádost o vydání vztahuje k několika trestným činům, které jsou všechny trestné dle práva každé ze smluvních stran, ale některé z nich nesplňují další podmínky stanovené v odstavci 1 a 2, dožádaný stát může povolit vydání pro všechny tyto trestné činy za předpokladu, že osoba splňuje podmínky k vydání alespoň pro jeden z těchto trestných činů.
5. Pokud se žádost o vydání vztahuje jak k trestu odnětí svobody, tak k peněžitému trestu, dožádaný stát může povolit vydání pro výkon trestu odnětí svobody i peněžitého trestu.

ČLÁNEK 3

FISKÁLNÍ TRESTNÉ ČINY

Je-li žádáno o vydání osoby pro čin porušující právní úpravu týkající se daní, cel, devizové regulace či jakýchkoli jiných povinných plateb, vydání nelze odmítnout na základě toho, že

právní řád dožadaneého státu neukládá stejný druh daně či povinné platby, nebo že neobsahuje stejný druh daňové, celní či devizové regulace jako právní řád dožadujícího státu.

ČLÁNEK 4

OBLIGATORNÍ DŮVODY ODMÍTNUTÍ VYDÁNÍ

Vydání nebude povoleno za jakýchkoliv níže uvedených okolností:

1. Je-li trestný čin, pro který se vydání žádá, v dožadaneém státě považován za politický trestný čin. Za politický trestný čin se nepovažuje žádný trestný čin, ohledně kterého smluvní strany přijaly závazek uplatnit svou jurisdikci nebo vydávat podle mezinárodních smluv, jejichž stranami jsou obě smluvní strany.
2. Má-li dožadaneý stát zásadní důvody se domnívat, že žádost o vydání byla podána za účelem stíhání nebo potrestání osoby z důvodu její rasy, náboženského přesvědčení, národnosti, etnického původu, jazyka, věku, duševní či tělesné způsobilosti, politického přesvědčení, pohlaví nebo sexuální orientace nebo jestliže procesní postavení osoby může být dotčeno z jakéhokoli z těchto důvodů.
3. Jestliže je trestní stíhání či trest uložený pro trestný čin, pro který se žádá o vydání, promlčeno podle práva dožadujícího státu.
4. Byla-li žádost o vydání podána dožadujícím státem v souvislosti s rozsudkem vyneseným in absentia a dožadující stát neposkytne ujištění, že osoba, o jejíž vydání se žádá, bude mít možnost nového procesu ve své přítomnosti za účelem být slyšena, využití svého práva na obhajobu, výsledkem čehož bude nové rozhodnutí ve věci.
5. Hrozí-li za trestný čin, pro který se vydání žádá, trest smrti podle právního řádu dožadujícího státu, ledaže dožadující stát poskytne dostatečná ujištění, že trest smrti nebude uložen.

6. Jestliže trestný čin, pro který se vydání žádá, zakládá trestný čin podle vojenského práva, který není trestným činem dle obecného trestního práva.
7. Jestliže je žádáno o vydání osoby k trestnímu stíhání před soudem vzniklým ad hoc nebo před mimořádným soudem či k výkonu trestu uloženého takovým soudem.
8. Jestliže osoba, jejíž vydání se žádá, byla v dožádaném státě pravomocně zproštěna nebo odsouzena pro stejný trestný čin, pro který je žádáno vydání, nebo jí byla v dožádaném státě udělena milost či amnestie.
9. Jestliže se osoba, o jejíž vydání je žádáno, nachází v dožádaném státě v důsledku jejího vydání ze třetího státu a nezbytný souhlas s jejím dalším vydáním byl tímto třetím státem odmítnut.

ČLÁNEK 5

FAKULTATIVNÍ DŮVODY ODMÍTNUTÍ VYDÁNÍ

Vydání může být odmítnuto za jakýchkoliv níže uvedených okolností:

1. Je-li osoba, o jejíž vydání se žádá, stíhána na území dožádaného státu pro stejný trestný čin či trestné činy, pro které se o vydání žádá.
2. Byl-li trestný čin, pro který se o vydání žádá, podle práva dožádaného státu spáchán zcela nebo zčásti na jeho území nebo v místě považovaném za území pod jeho suverenitou a tento stát bude daný trestný čin stíhat.
3. Byl-li trestný čin, pro který se o vydání žádá, spáchán mimo území obou smluvních stran a právní řád dožádaného státu nestanoví jurisdikci pro takový trestný čin spáchaný mimo jeho území za obdobných okolností.

ČLÁNEK 6

VYDÁVÁNÍ OBČANŮ

Dožádaný stát není povinen vydávat své vlastní občany. Pokud je žádost o vydání odmítnuta pouze z tohoto důvodu, na žádost dožadujícího státu předá dožádaný stát věc svým příslušným orgánům, aby mohlo být vedeno trestní stíhání osoby pro všechny nebo pro některý z trestných činů, pro které bylo žádáno o vydání. Dožádaný stát bude informovat dožadující stát o veškerých provedených úkonech a o výsledku trestního stíhání.

ČLÁNEK 7

ZPŮSOBY STYKU A JAZYKY

1. Každá ze smluvních stran určí ústřední orgán pro potřeby této smlouvy. Ústředním orgánem České republiky je Ministerstvo spravedlnosti, ústředním orgánem Argentinské republiky je Ministerstvo vnějších vztahů a náboženských záležitostí. Jakoukoli změnu ústředního orgánu každá ze smluvních stran písemně oznámí druhé smluvní straně.
2. Žádosti o vydání a podkladové dokumenty jsou podávány písemně a jsou zasílány diplomatickou cestou.
3. V naléhavém případě však mohou být žádosti o vydání a potřebné doklady zaslány přímo mezi ústředními orgány smluvních stran.
4. Žádosti o vydání a podkladové dokumenty, stejně jako dodatkové informace vyžádané v souladu s článkem 10, budou opatřeny překladem do úředního jazyka dožádané strany.

ČLÁNEK 8

ŽÁDOST O VYDÁNÍ A PODKLADOVÉ DOKUMENTY

Žádost o vydání je podávána písemně a je k ní připojena:

- a) informace o osobě, o jejíž vydání je žádáno, včetně státní příslušnosti, fyzického popisu, fotografie a otisků prstů této osoby, jsou-li k dispozici, a jakákoli dostupná informace o možném pobytu této osoby;
- b) kompletní informace o příslušném orgánu, včetně telefonního a faxového čísla a emailové adresy;
- c) originál nebo ověřená kopie rozhodnutí ukládajícího trest, zatýkácí rozkaz nebo obdobné rozhodnutí stejné právní síly a účinku, včetně informace o orgánu, který toto rozhodnutí vydal;
- d) znění příslušných ustanovení právních předpisů dožadujícího státu zakládajících daný trestný čin a popisující trest za takový trestný čin;
- e) popis skutkových okolností každého z trestných činů, pro který je žádáno o vydání, včetně času a místa jeho spáchání a míry účasti na něm;
- f) informace o odsouzení a uloženém trestu, bylo-li ve věci pravomocně rozhodnuto, a o tom, kolik z uloženého trestu zbývá vykonat;
- g) prohlášení, že nedošlo k promlčení trestního stíhání či trestu uloženého pro trestný čin, pro který se o vydání žádá, a znění příslušných ustanovení právních předpisů dožadujícího státu.

ČLÁNEK 9

VYŠŠÍ OVĚŘENÍ

Písemnosti zaslané postupem dle této smlouvy jsou vyňaty z povinnosti vyššího ověření.

ČLÁNEK 10

DODATKOVÉ INFORMACE

Jsou-li informace či dokumenty poskytnuté společně se žádostí o vydání nedostačující, dožádaný stát to neprodleně sdělí státu dožadujícímu, který požadované informace poskytne do čtyřiceti pěti (45) dnů ode dne vyrozumění.

ČLÁNEK 11

ZJEDNODUŠENÉ VYDÁNÍ

V jakékoli fázi řízení může osoba, o jejíž vydání je žádáno, dát souhlas se svým vydáním před příslušnými orgány dožádaného státu. Souhlas musí být učiněn svobodně, výslovně a dobrovolně a osoba, o jejíž vydání je žádáno, musí být poučena o svých právech a důsledcích svého rozhodnutí. Jakmile je souhlas dán, nelze jej vzít zpět. Jsou-li splněny další podmínky podle právního řádu dožádaného státu, osoba je předána ve lhůtě stanovené článkem 13 bez ohledu na to, zda jsou splněny požadavky článku 8.

ČLÁNEK 12

ROZHODNUTÍ

Jakmile je rozhodnuto o žádosti o vydání, dožádaný stát toto rozhodnutí neprodleně sdělí státu dožadujícímu. Jakékoli úplné či částečné odmítnutí žádosti o vydání musí být odůvodněno.

ČLÁNEK 13

PŘEDÁNÍ VYŽÁDANÉ OSOBY

1. Předání bude uskutečněno do čtyřiceti pěti (45) dnů ode dne vyrozumění dožadujícího státu, že vydání bylo povoleno. Není-li dožadující stát schopen v této lhůtě předání osoby uskutečnit, může být dožádaným státem tato lhůta jednorázově prodloužena o patnáct (15) dní.

2. Pokud nepředvídatelné okolnosti nebo doložené závažné onemocnění znemožní smluvní straně předat či převzít osobu, která má být vydána, musí o tom být druhá smluvní strana vyrozuměna před uplynutím lhůty stanovené v předchozím odstavci a bude dohodnut nový termín předání.
3. Není-li osoba, o jejíž vydání je žádáno, předána v dohodnutém termínu, dožadovaný stát může odmítnout vydání této osoby pro stejný trestný čin.

ČLÁNEK 14 ODLOŽENÍ PŘEDÁNÍ

Dožadovaný stát může poté, kdy rozhodne o povolení vydání, odložit předání osoby, o jejíž vydání je žádáno, je-li tato osoba trestně stíhána nebo vykonává-li trest v dožádaném státě pro jiný trestný čin, než pro který je žádáno o vydání, a to až do ukončení trestního stíhání či do vykonání trestu. Dožadovaný stát o odložení předání informuje stát dožadující.

ČLÁNEK 15 DOČASNÉ PŘEDÁNÍ

Je-li rozhodnuto o povolení vydání a osoba, o jejíž vydání je žádáno, vykonává trest nebo je trestně stíhána v dožádaném státě, dožadující stát může požádat o její dočasné předání. Osoba, o jejíž vydání je žádáno, může být dočasně předána k trestnímu stíhání do dožadujícího státu za podmínek dohodnutých smluvními stranami. Takto předaná osoba musí být v dožadujícím státě držena ve vazbě. Osoba navrátilší se do dožádaného státu po jejím dočasném předání bude konečně předána do dožadujícího státu v souladu s ustanoveními této smlouvy.

ČLÁNEK 16 PŘEDÁNÍ VĚCI

1. Bylo-li vydání povoleno, všechny věci nalezené v dožádaném státě, které byly získány v důsledku trestného činu nebo které mohou být požadovány jako důkaz, budou na žádost dožadujícího státu předány v rozsahu dovoleném právním řádem dožádaného státu a s ohledem na práva třetích stran, která musí být respektována.
2. Na základě žádosti dožadujícího státu lze tyto věci předat tomuto státu, i pokud již povolené vydání nemůže být realizováno z důvodu smrti, zmizení nebo útěku osoby, o jejíž vydání bylo žádáno.
3. Pokud tyto věci podléhají zabránění či konfiskaci v dožádaném státě, může si tento stát takové věci ponechat, nebo je předat dočasně.
4. Pokud to vyžaduje právní řád dožádaného státu nebo ochrana práv třetích stran, jakékoli předané věci budou po ukončení řízení bezplatně vráceny dožádanému státu, pokud o to tento stát požádá.

ČLÁNEK 17 ZÁSADA SPECIALITY

Osoba vydaná v souladu s touto smlouvou nemůže být v dožadujícím státě zadržena, trestně stíhána, odsouzena nebo jinak omezena na osobní svobodě pro trestný čin spáchaný před svým předáním, pro který nebylo žádáno o vydání, ledaže:

- a) tato osoba měla možnost opustit dožadující stát a neučinila tak ve lhůtě čtyřiceti pěti (45) dnů od svého propuštění, nebo se na území dožadujícího státu po jeho opuštění dobrovolně vrátila;
- b) příslušné orgány dožádaného státu vysloví souhlas; za tímto účelem dožadující stát předloží státu dožádanému žádost o souhlas doplněnou dokumenty uvedenými v článku 8.

ČLÁNEK 18

DALŠÍ VYDÁNÍ DO TŘETÍHO STÁTU

1. Další vydání osoby, která byla předána podle této smlouvy, do třetího státu pro trestný čin spáchaný před předáním této osoby není možné, ledaže:
 - a) smluvní strana, která vydala vyžadovanou osobu, souhlasí; nebo
 - b) tato osoba měla možnost opustit území dožadujícího státu a neučinila tak ve lhůtě čtyřiceti pěti (45) dnů od svého konečného propuštění vztahujícího se k trestnému činu, pro který byla vydána dožadným státem, nebo se na území dožadujícího státu po jeho opuštění dobrovolně vrátila.
2. Má-li smluvní strana v úmyslu dále vydat takto předanou osobu do třetího státu, předloží druhé smluvní straně, která původně předala vyžadovanou osobu, žádost v souladu s článkem 8 za účelem získat její souhlas s dalším vydáním.

ČLÁNEK 19

PŘEDBĚŽNÁ VAZBA

1. Žádost o předběžnou vazbu může být zaslána přímo mezi ústředními orgány nebo diplomatickou cestou nebo prostřednictvím Mezinárodní organizace kriminální policie (INTERPOL). Uvedená žádost může být zaslána emailem, faxem nebo jakýmkoli jiným prostředkem elektronické komunikace umožňujícím písemný záznam.
2. Žádost o předběžnou vazbu musí obsahovat popis vyžadované osoby, prohlášení o místě pobytu osoby, je-li známo, stručný popis skutkových okolností, znění právních předpisů upravujících daný trestný čin, prohlášení potvrzující existenci jednoho z dokumentů uvedených v článku 8 písm. c) a sdělení, že formální žádost o vydání žádané osoby bude následovat.
3. Osoba zatčená na základě takové žádosti bude propuštěna po uplynutí čtyřiceti pěti (45) dnů od svého zatčení, jestliže dožadující stát nepředloží dožadnému státu formální žádost o vydání.

4. Propuštění osoby dle předchozího odstavce nebrání jejímu opětovnému zatčení a vydání, budou-li žádost o vydání a podkladové dokumenty obdrženy dodatečně.

ČLÁNEK 20 PRŮVOZ

1. Průvoz přes území jedné ze smluvních stran může být povolen na základě písemné žádosti druhé smluvní strany. Žádost o průvoz:
 - a) může být podána jakýmkoli způsobem umožňujícím písemný záznam;
 - b) musí obsahovat informaci o popisu, totožnosti a státní příslušnosti vyžadované osoby, popis povahy trestného činu a odpovídajícího trestu, spolu se stručným popisem skutkových okolností případu, prohlášení potvrzující existenci zatýkacího rozkazu nebo záznamu o odsouzení a podrobnosti průvozu a navrhovaného konečného předání.
2. Povolení průvozu se nevyžaduje, pokud bude použita vzdušná přeprava a není plánováno přistání na území smluvní strany, přes které má být průvoz uskutečněn. V případě neplánovaného přistání může smluvní strana, přes jejíž území je průvoz uskutečňován, za účelem dokončení průvozu do druhé smluvní strany požadovat žádost o průvoz podle odstavce 1. Smluvní strana, skrz jejíž území je průvoz uskutečňován, zadrží provázenou osobu až do obdržení žádosti a dokončení průvozu za předpokladu, že tuto žádost obdrží do dvaceti čtyř (24) hodin od neplánovaného přistání.

ČLÁNEK 21 NÁKLADY

Náklady vzniklé z postupu za účelem vydání nese ta smluvní strana, na jejímž území tyto náklady vznikly. Náklady na přepravu vydávané osoby nese stát dožadující.

ČLÁNEK 22

SOUBĚŽNÉ ŽÁDOSTI

Jestliže o vydání totožné osoby žádá jedna ze smluvních stran a třetí stát, druhá smluvní strana rozhodne v souladu se svým vnitrostátním právem, do kterého z těchto států bude osoba vydána a o svém rozhodnutí tyto státy vyrozumí.

ČLÁNEK 23

KONZULTACE A UROVNÁNÍ SPORŮ

1. Ústřední orgány pořádají konzultace ohledně výkladu a použití ustanovení této smlouvy.
2. Jakýkoli spor vyplývající z výkladu a použití této smlouvy bude řešen prostřednictvím diplomatického styku.

ČLÁNEK 24

VSTUP V PLATNOST

1. Tato smlouva podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost třicátým dnem ode dne výměny ratifikačních listin.
2. Tato smlouva se uplatní na žádosti podané po jejím vstupu v platnost, i pokud k dotčenému jednání či opomenutí došlo před tímto datem.

ČLÁNEK 25

UKONČENÍ PLATNOSTI

1. Kterákoli ze smluvních stran může tuto smlouvu vypovědět písemným oznámením zaslaným druhé smluvní straně diplomatickou cestou. Výpověď nabude účinnosti šest (6) měsíců po dni, kdy oznámení obdrží druhá smluvní strana.

2. Aniž by byl dotčen odstavec 1, žádosti o vydání podané před ukončením platnosti této smlouvy budou i nadále vyřizovány v souladu s ustanoveními této smlouvy až do okamžiku rozhodnutí o povolení či odmítnutí vydání.

Dáno v Praze dne 25... měsíce listopadu roku 2019, ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, španělském a anglickém, přičemž všechna znění jsou stejně autentická. V případě rozdílného výkladu této smlouvy je rozhodné anglické znění.

Za Českou republiku

Za Argentinskou republiku

